

at der ikke kan bygges langs åerne, og der ikke kan bygges i de fredede områder, i naturbeskyttelsesområderne osv. Vi skrev også til ministeren, at hvis han havde mulighed for at godtgøre, at der ingen problemer er, ville vi ikke stille ændringsforslaget.

Kl. 15.55

Klokken 10 i går aftes får jeg så at vide, at ministeren ikke kan bekræfte, at der ikke bliver problemer med hensyn til de naturbeskyttelsesområder, vi taler om, f.eks. skovene. Altså stiller vi ændringsforslaget. Sådan må det nødvendigvis være.

Nu vil jeg gerne bede ministeren om at komme herop og svare på følgende spørgsmål: Er der mulighed for, at et landbrug, som ligger på eller inden for skovbeskyttelseslinjen, har mulighed for at opføre en aftægtsbolig eller en medhjælperbolig, hvis driften nødvendiggør det?

Keld Albrechtsen (EL):

Det flertal i Folketinget, som opstod efter folketingsvalget den 20. november i fjor, har i mange henseender i de forløbne måneder optrådt med meget betydelig arrogance. Men behandlingen af dette lovforslag er dog indtil nu topmålet af arrogance.

Det, vi har oplevet under sagens behandling, er, at der på det ene punkt efter det andet har vist sig alvorlige problemer og spørgsmål, hvis rækkevidde og fortolkning ingen har kunnet svare klart på. Det gjaldt også, da vi gennemgik hele området om udviklingen af butikkerne. Heller ikke dér er der styr på, hvad loven vil medføre af konsekvenser.

Ministeren er ved at rejse en skamstøtte over sig selv med dette lovforslag, og i spørgsmålet om skovene er det simpelt hen ministerens troværdighed, der står på spil.

Ministeren kaldte os over til et møde på et tidspunkt for nogle måneder siden, fordi ministeren ønskede at komme med en tilkendegivelse om, at skovene ikke skulle røres. Det havde der tidligere været forlydender om, men det ønskede man at få bragt klarhed over, og så kommer man med dette løfte: skovene skal ikke røres.

Så rejses der en debat i Folketingssalen, og de, der deltog og lyttede til den debat, vil kunne huske, at man begyndte med at fremsætte en vedtagelse, som skulle sikre, at skovene ikke kunne røres. Men så underløb hr. Vesselbo det pågældende forslag til vedtagelse, og efter den debat

står der så tilbage, at man til næste år vil komme med en ændring af skovloven, som kan åbne for aktiviteter i skovene af hidtil uset omfang.

Nu fortsætter man så på samme måde, og det er derfor, jeg udtrykker det sådan, at det er ministerens troværdighed, der står på spil. Ministeren kan få det problem, hvis han ikke passer på og besinder sig, og det kan jo ske endnu i dag. Ministeren kan risikere at få samme problemer med planlægningsloven, som hr. Poul Nyrup Rasmussen i sidste valgperiode havde med efterlønnsloven, og det er da alvorligt, hr. minister.

Dertil kommer så, at forslaget er et gigantisk eksempel på lovsjusk. En lang række bestemmelser i forslaget er ganske enkelt ikke underbygget, og konsekvenserne er ikke klarlagt. Det markante eksempel er selvfølgelig det, der diskuteres her i dag i forbindelse med ændringsforslagene, hvor ministeren i går oversendte et notat, hvor han indrømmer, at han ikke kan godtgøre, som han formulerer det, at der ikke vil kunne ske ændringer vedrørende skovbyggelinjen og sø- og åbeskyttelseslinjen. Han indrømmer altså simpelt hen, at det kan han ikke sikre, men alligevel afviser ministeren at støtte ændringsforslag, der vil sikre det.

Jeg vil egentlig godt bede ministeren forklare, hvad det rent faktisk er, der foregår. Ministeren indrømmer, at hans eget lovforslag er gennemhullet som en si, men der foreligger en løsning på problemet i form af nogle ændringsforslag. Men jeg har forstået det sådan, at de ændringsforslag, som ministeren selv har udarbejdet rent teknisk, og som løser det problem, vil ministeren ikke støtte. Jeg vil gerne bede ministeren forklare, om det virkelig forholder sig sådan, for så er det, der foregår, jo tæt på at være fuldstændig ubegribeligt.

Kl. 16.00

Vi havde jo alle sammen som udgangspunkt den holdning – det havde vi i hvert fald i Enhedslisten, og det har jeg også sagt til ministeren – at vi faktisk gerne ville være med til at se på, hvordan man kunne få mere liv på landet, hvordan man kunne få indpasset små virksomheder i de små samfund, osv. Men det er jo ikke det, der åbnes for med dette her, og det er jeg også nødt til at sige til hr. Ole M. Nielsen, som er blevet vildledt og vildført noget så frygteligt af ministeren i denne sag – noget så frygteligt!

Det, der bliver tale om – og det er jo indlysende – er, at der bliver bygget dér, hvor der er økonomisk interesse i det, og hvor er der økonomisk interesse i det? Ja, det er især i omegnen af